

המדינה הזאת

לפני ימים מספר נחנך שירות נתיבי אוויר בקו ישראל - דרום-אפריקה. בשדה התעופה ביוהנסבורג נערכה מסיבה לפני המראת המטוס הראשון. השני מצד שמאל מר י. ד. גויטן, ציר ישראל בדרום אפריקה, משוחח עם מנהלי החברה. מאחוריהם עומד הרב הראשי לדרום אפריקה, פרופ' רבינוביץ. צילום: וררה

הזמשר
כבתי
הזכמת
אין זו טעות כלל וכלל. לא התכוונתי אל הכנסת אלא ממש לביית הכנסת. הבה

ואסביר את הענין. במרכז ההתענינות של השבוע עמד המשבר בממשלה. והמשבר עבר לכניסת מה קרה? השרים הדתיים החליטו להחרים את ישיבות הממשלה, אולם לא לעזובה. הדבר עורר את המתו של ראש הממשלה שגער בהם במכתבו הידוע, וקרא לישיבת-חירום של הממשלה. הדתיים הגיבו: לישיבות רגילות -- הם אינם באים, אולם לישיבת-חירום, שאני.

אגב, בראשית דבריו הדגיש ראש הממשלה כי עליו למלא חובה בלתי-נעימה... ויזיר הכנסת, ש' מסר את רשות הדיבור לאחר דבריו ראש-הממשלה, לשר משה שפירא, הציגו:

— רשות הדיבור לשר הבריאות? והרי למר שפירא עוד שני תיקים: העליה והפנים. מישהו העיר במקום: מנין לו, ליוזר הכנסת, כי שני התיקים הללו יימסרו לאחרים?

ראש הממשלה הודיע על החלטת הממשלה שנתקבלה פה אחד: שראינו משתתף בישיבות הממשלה יחד שב כאלו התפטר. האופוזיציה קפצה על המציאה כאילו ירדה מן השמים.

ובכן לא עצם הגערה עוררה כאמור, את חמדתם של השרים הדתיים, אלא פומביותה. כך טען שר הבריאות משה שפירא, בתשובתו בשם כל השרים הדתיים לדברי ראש הממשלה על "המשבר".

הסרסום בעתונות היתה התגרות... כיצד הגיע לעתונות תוכן הזמיר

לעבר או לעתיד?
צחוק בכנסת.
למר י. רוקח משאלה משלו: כיוון שנתהוה מצב חמור בממשלה, יש להפסיק את הישיבה, כדי לתת לסיעות שהות להתייעץ. גם סיעתו רוצה להתיעץ, אמר כי היא אינה בקוואליציה...

מר ד. צ. פנקס מהדתיים קורא: — "עדיין לא..."
ושבו פורץ צחוק.
י. בריהודה אינו צריך שהות להתיעצות. לדעתו יש לדון בענייני לאל"ת: "האם קיימת עוד ממשלה בישראל"...

הצבעה של 42 נגד 34 (בהמנועות הדתיים) להעביר את הדיון על הודעת ראש הממשלה לועדת חוק ומשפט. מוכיחה, כי לא בקלות מפרקים אצלנו לא רק ממשלה, אלא אף קואליציה...

ראש הממשלה
אינו מחבב
עורכי-דין
אין זה סוד. ראש הממשלה אינו מחבב עורכי-דין. את אי-אהדתו לנושאי תואר זה הפגין ראש-הממשלה פעמים רבות. עוד במועצת המדינה הזמנית. בהתפלסו עם מ. בגין, אין ראש הממשלה שוכח להוסיף לפרקים "עורך-הדין המלומד". אולם בדבריו על החוקה לא שכת ראש הממשלה אף את "העורך-דין המלומד" ניר, ואת כל "יתר היוריסטים החרוצים" ש"שדים משחת היכולים להפוך יום ללילה ולבן לשחור"...

חבר הכנסת קליבנוב, עו"ד בחינו הפרטיים, יצא לתבוע עלבוננו של מקצועו. הוא גם מצא סיבה לאי-אהדתו של ראש-הממשלה למקצוע הפרקליטות: — אני מביע את צערי, שראש הממשלה לא סיים את חוק לימודיו במשפטים בקושטא... אחרת היה אף הוא משתייך לחוג עורכי-הדין... ובודאי שלא היה לועג להם.

